

Единство сред различието

„Има едно тяло и един Дух, както и бяхте призвани към една надежда на призиванието си: един Господ, една вяра, едно кръщение, един Бог и Отец на всички, Който е над всички, чрез всички и във всички“ (Еф. 4:4-6).

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС?

Еф. 4:16

На прозореца на един офис бе закачен нагнис. На него беше написано:
„Търси се помощник.

Трябва да пише със скорост 70 гуми в минута.

Трябва да има компютърна грамотност.

Трябва да владее два езика.

Работодателя осигурява еднакви възможности”.

Едно куче тичаше бавно по улицата и видя нагниса. Разглежда го за момент, захпа го с уста и влезе в офиса, като очевидно искаше да кандидатства за мястото. Офис-администраторът се засмя и каза: „Не мога да наема куче за тази работа”.

Кучето посочи изречението: „Работодателя осигурява еднакви възможности”. Мениджърът каза: „Добре, вземи това писмо и го напечатай”.

Кучето отиде до компютъра и след минута се върна със завършеното писмо, съвършено напечатано. Мениджърът каза: „Добре, но ето проблем. Напиши програма за компютъра и я инсталирай”.

Петнадесет минути по-късно кучето се върна с програмата.

Но мениджърът още не бе убеден. „Все още не мога да те назнача на тази работа. Ти трябва да владееш два езика”.

Кучето погледна мениджъра и каза: „Мяу”.

Мениджърът обявил изискванията за освободеното място. Въпреки че се оказало, че кучето притежава всички от тях, той не удържал на думата си. Това е ключът към истинското християнство, не само да проповядваме, но и да практикуваме това, което проповядваме. Трябва да приемаме различията.

Нашето тяло е съставено от различни части, които изпълняват различни функции - но всички те подпомагат растежа и подобряването му. Като личности всеки от нас преследва собствения си интерес. Аз-ът е нашия приоритет, но когато станем християни, би трябвало да имаме една цел: прославата на Бога. Като работим заедно с тази една цел, ние ще растем. Когато станяхме християни, Христос придаде смисъл на живота ни: Неговата прослава и изграждането на Неговото тяло - църквата. Въпреки че винаги оставаме различни като отделни личности, тъй като работим за постигането на една и съща цел, ние всички имаме различни роли, които да изпълним. Ето как Христос може да донесе единство в нашето различие.

Насърчение за решетките

ЧЕРНО НА БЯЛО

Еф. 4:1-16

Посланието към Ефесяните е писано от Павел, докато той е бил затворник в Рим и е очаквал своя съдебен процес. Той основал църквата в Ефес по време на третото си мисионско пътуване, 3-5 години по-рано. Тъй като не е можел отново да посети църквата в Ефес, той им пише писмо, за да ги уякчи и затвърди в Божията благодат и в евангелието на Христос, а също и за да ги окуражи да вършат своето служене и да живеят свято, като отговор на Божията спасяваща благодат.

Докато придружаващото писмо на Павел до Колосяните подчертава величието на Христос, който е главата на църквата, писмото му до Ефесяните издига самата църква, на която Христос е глава.

„В първите три глави Павел показва, че църквата е била предопределена от Бога, че тя е била изкупена, и че евреи и езичници са направени едно в Христос. В последните три глави, Павел се спира на практичното приложение на истината, изречена в първите три глави. Той пише за единство, любов, нов живот, ходене в силата на Господа, и за нуждата да облечем Божието всеоръжие. Като следствие от това, има ясно изразена разлика в това писмо между изложението в първите три глави и съветите, които намираме в последните три глави. В глави 1-3 е изречена истината; в глави 4-6 истината е приложена“.*

**Посланието към Ефесяните
е било писано от Павел,
докато е бил затворник.**

Бог с любов е дал на църквата, като заедно ходят в пътищата, в които Бог осигурява единство, святост, любов, светлина и мъдрост, и като устояват срещу духовните атаки на Сатана в сигурността на това, че Бог им помага.

Святия Дух е създал единството в църквата като е оформил едно тяло, обитава в световната църква и самият Той е надеждата за бъдещото изкупление. Синът е създал единството в църквата като е глава на църквата, обект на вяра за всички вярващи, и Този, в Когото всички вярващи се идентифицират. Отец е създал единството в църквата с това, че е Отец на всички, имащ върховенство над всички, живеещ чрез всички, и обитаващ във всички вярващи.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Как писмото на Павел към Ефесяните се прилага за църквата днес? Бъдете конкретни.

2. По какъв начин можем да използваме различните си дарби, за да допринесем за единството в църквата?

*Агвентен библейски коментар.

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Мат. 28:18-20; Рим. 12:6-8; 1Кор. 12:28-31; Еф. 4:1-16

Като християни нашата работа е да разпространим евангелието до всяка нация, независимо от средата или разликите в културата (Марко 16: 15). Докато Исус бе на земята, изглежда че Той имаше една задача, а именно да види нуждите на всеки един, независимо колко малки са те. Библията не илюстрира всяко чудо, което Исус извърши, но чрез всяка библейска история може да се види, че Исус имаше задача.

Броят хора, които Го следваха, показва, че хората са разговаряли. „Хей, ето този Приятел, велико е, че Той е тук. Аз дори не трябваше да Му казвам какви са ми проблемите, изненадващо бе, че Той знаеше какво не беше наред. А най-хубавото бе, че Той знаеше как да бъдат решени“.

Точно както Христос ни показва любовта Си към нас, така Той се опитва да ни опише как като хора би трябвало да живеем в единство един с друг. В началото учениците не разбраха призива на Христос и важната роля, която всеки от тях трябваше да играе, но чрез изливането на Святия Дух като

Святия Дух ни помага да сме по-фокусирани върху поставената задача.

техен главен източник на сила, задачата стана ясна. Павел бе теолог, който ни информира как Христос говори на света чрез нас с помощта на Святия Дух. Основната

дума е „единство“, обединени в Христос чрез Святия Дух, и така обединени с нашите съчовеци в поклонение (Еф. 4:2,3).

Като ученици на Христос ние никога не знаем кога ще имаме изпит, кога ще имаме възможност да споделим свидетелството си с някой. За да може Святия Дух да работи чрез нас, трябва да приемем, че естеството ни е решено; чрез кръщението ние ставаме едно с Христос (Еф. 4:4-6).

Един Бог

„Да създадем човека по Нашия образ“ (Бит. 1:26). Бог създаде човечеството и желаше да има постоянно общение с нас. Грехът разруши общуването между нас и Бога, затова Синът трябваше да умре, за да може Святия Дух да почива върху всяко сърце, което Му се предава - за да бъде едно с Отец отново. Във всеки изминаващ момент характерът ни би трябвало да бъде все повече и повече подобен на този на Христос. Ние всички стоим на края на една тръба и чакаме да потече водата (Святия Дух), а след това с чашите, които сме напълнили (сърцата ни чрез молитва), можем да предадем вестта на други.

Святият Дух ни помага да сме по-фокусирани върху поставената задача, като ни обучава, докато се обединим във вярата и така започнем да предаваме вестта на другите (Еф. 4:12, 13). Ние всички сме различни части от тялото на Христос - всички имаме едни и същи мотиви, но играем различни роли по отношение идването на Христос. В излизането на ръцете главата

е, която казва на ръцете какво да правят; сърцето снабдява мускулите в ръцете с кръв, а стомаха снабдява кръвта с енергия. Във всичко това главата контролира всяка функция и така хармонизира функционирането на тялото, така че то да действа като едно цяло. Всяка клетка в тялото играе важна роля във функционирането на тялото, като различните роли са обединени. Нашата вест е относно спасението - нашето и на другите (Евр. 6:9) - в което всички участваме и разказваме за Божията любов.

Една Надежда

Нашата надежда е, че един ден ще видим Исус като едно с Божеството и ще видим как е било всичко, преди греха да е влязъл в този свят. Делото няма да бъде свършено, докато евангелието не бъде проповядвано на всички, докато не се каже на всеки човек за Божията благодат, и то да му се каже с любов, от някой, който е движен от любовта изляна от Святия Дух (Евр. 4: 15). Нашата главна задача е да учим другите и така да станем обединени в Христос. Това е нашата главна цел - да засилим вярата си в Бога, в блажената надежда, че един ден физически ще бъдем с Него.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Дали всеки църковен член върши едно и също в стремежа си към единство между Божиите люде? Ако не, защо?

2. Как ще отговорите на ваш приятел не-християнин, който казва: „Ако Бог наистина желае толкова много да има единство, тогава защо има толкова много деноминации? И защо има толкова много борба и несъгласие в отделните църкви?“

3. „Докато Исус бе на земята, изглежда че Той имаше една задача, а именно да види нуждите на всеки един“. Съгласни ли сте стова изявление? Защо?

„Да продължавате заедно в нашите различия“

СВИДЕТЕЛСТВО

Йоан 17:21

„За какъв вид единство се говори в тези думи? - Единство в различieto. Мислите на всички ни не текат в един и същи канал и на всички ни не е била дадена една и съща работа. Бог е дал на всеки човек неговата работа според способностите му. Има различен вид работа, която трябва да бъде свършена и за това са необходими работници с разнообразни способности. Ако сърцата ни са смирени, ако в училището на Христос сме се научили да бъдем кротки и смирени, всички ние можем да вървим заедно по тясната пътека, проправена за нас“.¹

„От дванадесетте ученика, четирима трябваше да имат ръководна роля, всеки в определено направление“ За да могат успешно да вършат работата, за която са били призвани, тези ученици, различаващи се един от друг толкова много - по естествените си характеристики, по обучението си и в житейските си навици, трябваше да се обединят в чувства, мисъл и действие. Целта на Христос бе да осигури това единство“ Тежестта в работата Му за тях е изразена в молитвата Му към Отец „да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мене и аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил“ (Йоан 17:21).“²

**„Нито един член във
фирмата на Господа не
може да работи успешно
в независимост“.**

„Подобно на различните части в една машина, всички те са тясно свързани един с друг и всички зависят от Великия Център. Трябва да има единство в различieto. Нито един член във фирмата на Господа не

може да работи успешно в независимост. Всеки един трябва да работи под ръководството на Бога; всички трябва да използват дадените им способности в Негова служба, така че всеки да може да служи за усъвършенстване на цялото“.³

КАК МИСЛИТЕ?

1.Тъй като Бог ни е създал всички с различни способности, как тогава би трябвало да се отнасяме към сестра или брат, който не желае да извършва определена работа, защото настоява, че Бог не я/го е призвал да я извърши?

2.Дискутирайте няколко Библейски личности, които са били различни в способности и характер, но въпреки това са били способни да работят заедно, за да извършат Божието дело.

3.Ако на всеки човек, когото познавате, е бил даден дар (или дарове), за да изгради църквата и да завърши Божието дело на земята, как ще се отнасяте към другите, които се различават от вас?

4.Как християнската гледна точка за единство в различieto се сравнява със светската гледна точка за същото нещо?

5.Ще има време, когато другите, които използват дарбите и призванието си в Христос, ще ви изглеждат сякаш вършат нещо погрешно, по погрешен начин. Как можете да се научите да помагате тогава, когато нещата се вършат твърде различно от начина, по който вие бихте ги извършили?

1.Адвентен библейски коментар, т. 5, стр. 1148.

2.Конфликт и смелост, стр. 288.

3.В небесни места, стр. 287.

Как да събаряте барьерите на различieto

ИМА КАК

Рим. 12:9; Гал. 3:28; Фил. 2:3,4

Живеем в свят на различия. Различията са и големи и малки. Ние се различаваме по начина, по който говорим, обличаваме, мислим и чувстваме. Някои от различията се забелязват лесно като цвета на кожата, цвета на косата, формата на лицето, конструкцията на тялото. Списъкът е безкраен.

Като човешки същества нормално биваме привлечени от хора, които са като нас, защото те ни помагат да се чувстваме по-удобно. Но не това се очаква от нас като християни.

Библията ни казва да се обичаваме един друг така, както обичаваме себе си. С други думи би трябвало да се отнасяме към всеки по начина, по който се отнасяме към себе си. Като християни важно е да научим как да приложим теорията, за това да обичаваме всеки, на практика. Полезно е да се довеждат повече овце в стадото и ние можем да използваме това като начин да достигаме до други и да им свидетелстваме.

Това може да изглежда по-лесно да се каже, отколкото да се направи, но ето няколко стъпки за това как можем да го направим на практика.

1. Приемете, че сме различни, но равни. Библията ни казва, че ние сме различни, но и всички сме равни в очите на Бога, тъй като всички сме тук чрез Божията благодат. Всички ние сме направени по Негово подобие. Не сме по-добри или по-лоши от другите (Бит. 1:26).

2. Ценете всички така, както

Бог ни цени. Христос имаше изборът да не дойде да умре за нас, но поради това, че обичаше света - а това включва всички - Той напусна небето, за да бъде като нас. Чрез Бога, Той стана човек заради нас (Фил. 2:5-7).

3. Погледнете от положителна гледна точка. Ние всички сме надарени по различни начини. Заедно сме част от една красива картина, тъй като всички сме част от Божието тяло. Не можем да вършим всичко сами; нуждаем се един от друг. Ако разберем, че можем да успеем само ако работим заедно, светът ще бъде по-добро място. (1 Кор. 12:12-27).

4. Помнете златното правило. Всички искаме да се отнасят с нас нежно - с любов и състрадание. Помнете, че би трябвало да правим на другите това, което искаме те да правят на нас. Нуждаем се от любов; затова би трябвало да сме готови да я даваме свободно така, както сме я и получили от Бога (Марко 12:31).

Заедно сме част от една красива картина, тъй като всички сме част от Божието тяло.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Защо мислите, че Бог е създал толкова много различия, когато е знаел, че това ще бъде толкова предизвикателно за нас?

2. Как е възможно да достигаме другите успешно, докато се отнасяме към тях по различен начин?

**Заедно сме част от една
красива картина.**

Връзката на мира и благодатта

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Мат. 18:20; Еф. 4:1-16

Понякога християните са склонни да забравят да отделят време, за да хвалят и да благодарят на Бога за Неговите благословения, когато всичко върви добре, а когато се случи нещо да се обърка, те поставят Бог под съмнение. Много пъти в момент на слабост си спомняме, че има сила в единството и то когато се съберем; но се нуждаем винаги да помним, че растежът ни в благодатта, нашата радост и нашата сила, всички те зависят от връзката ни с Христос и от големината на вярата, която проявяваме в Него. Трябва да дадем пример и да покажем на другите, че чрез връзката на мира и благодатта, чрез Духа, можем да се обединяваме и в добри и в лоши времена.

Когато християните се съберат заедно - в тяло обединено в Святия Дух - те смело могат да изискват Божиите обещания. Както казва Мъри Анджю: „Връзката, която обединява човек с неговите съчовеци е не по-малко реална и близка от тази, която го обединява с Бога: Той е едно с тях. Благодатта подновява не само нашите взаимоотношения с Бога, но и взаимоотношенията ни с другите

**„Степената, до която
Духът може да обитава в
Тялото, зависи от съюза и
съдействието на всички“.**

човешки същества“ Точно както всеки член на Тялото зависи от другите, така и степената до която Духът може да обитава в Тялото зависи от съюза и съдействието на всички”.¹

Като християни ние не можем да получим пълните Божии благословения, които Той е готов да ни даде чрез Святия Дух, докато не ги потърсим и получим в единство един с друг. В Ефесяни 6 Павел насърчава хората да запазят единството в духа във връзката на мира, а това е същата вест и за християните днес.

Когато сме в единство на вярата, любовта и Духа във връзката на мира и благодатта, Божията воля и сила се разкрива в живота ни и биваме благословени. Както различните членове от човешката система се обединяват, за да образуват цялото тяло и всеки изпълнява своите задължения в покорство на интелекта, който ръководи цялото, така и членовете на църквата на Христос трябва да бъдат обединени в едно симетрично тяло, подчинено на осветения интелект на цялото”.²

КАК МИСЛИТЕ?

1.Изявлението на Анджю Мъри е стряскащо: „Връзката, която обединява човек с неговите съчовеци е не по-малко реална и близка от тази, която го обединява с Бога“. Ако буквално сте вярвали, че взаимодействието с някого е било свято в човешката връзка, която сте споделили, как това би променило вашите отношения днес? Със семейството? С приятелите?

2.Каква е реакцията ви, в мисъл и в действие, когато църквата вземе решение, с което не сте съгласни?

1. Анджю Мъри, „С Христос в молитвеното училище“, (Springdale: Whitaker House, 1981), стр. 111, 112.
2. Свидетелства към църквата, т. 4, стр. 16.

Еднакви - по различен начин

ИЗСЛЕДВАНЕ

Еф. 4:4-6

С ДВЕ ДУМИ

Нашия Бог е Бог на разнообразието. Точно както Троицеството е съставено от три личности, които са едно по естество и цел, така и църквата е съставена от безброй личности, които се различават едни от други в почти всичко, за което можем да си помислим, и въпреки това споделят една вяра и една мисия. Нашата задача като църковно общество е да приемем и оценим нашите различия, докато ги използваме в напредъка на Божието царство. Правилно разбрани, тези различия са нещо добро. Способността на църквата да съгласува вариациите в темперамент, талант, среда, възгледи и др. сред своите членове е, което различава християнското единство от обикновеното еднообразие, което често е налагано от това, което можем да наречем „вътрешни групи“ в света.

ЗАЩО НЕ?

- Направете личностен тест на група от ваши приятели или познати, например личностния тест на Мейерс-Бригс. Сравнете и обсъдете резултатите.
- Изучете няколко животински вида, които съществуват в определена естествена среда и обърнете внимание как те оцеляват и съществуват по доста различни начини.
- Направете списък от талантите и силните страни на някого, когото сте склонен да не харесвате, или гледате от високо. Опитайте се да погледнете на него така, както Бог гледа.
- Предайте под формата на обучение ваша способност, в която имате особен талант, на другите в църквата или на вашата домашна група.
- Прочетете за няколко библейски героя, чиито индивидуални силни страни - и слабости - Бог е използвал по неочаквани начини.
- Слушайте различни стилове християнска музика. Ако не ви харесва, защо тя може да достигне и да помогне на други?
- Опитайте готварска рецепта от друг етнос. Използвайте това като средство, чрез което да се запознаете с друга култура.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Йоан 17:6-19.

Сакае Кубо, „Бог на взаимоотношенията“; Марио Велосо, *Призън Пейпърс*.